

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

לפני כבוד השופטת דר להב

התובעת: **אלין שלמה**
ע"י ב"כ עוה"ד שני רופא

נגד

הנתבעת: **אילנה גבעתי**
ע"י ב"כ עוה"ד לירז כהן

פסק דין

1 לפניי תביעה שעילתה עוולה נטענת לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("חוק איסור לשון
2 הרע"), על סך של 250,000 ש"ח.

3
4 **א. רקע עובדתי**

5
6 1. התובעת הציגה עצמה בכתב התביעה כ"יועצת עסקית לידוענים ואנשי ציבור רבים". התובעת
7 והנתבעת משתמשות ברשת החברתית "פייסבוק" והרקע לתביעה הוא תכתובת ביניהן במסגרת
8 "תגובות" לפוסט שפרסם הראפר הידוע בכינוי "הצל", ביום 27.5.2021, בעמוד הפייסבוק שלו,
9 שזו לשונו ("הפוסט"):

10
11 "בנט ושקד, אני מאוד מאוד מאוד מקווה שהכל ספינים וסיפורים. אני מקווה
12 בשבילכם! כי אם לא זוהי שירת הברבור של הקריירה הפוליטית שלכם, אף
13 אחד לא יאמין לכם יותר. תפסתי משניכם אנשים ישרים שאיכפת להם
14 מישראל ומחיילי צה"ל אבל במידה ומכרתם את לוחמי צה"ל לשיני מרצ
15 והקרבתם את בטחון ישראל לתומכי הטרור. אתם בגדתם בימין ומכרתם את
16 המדינה תמורת רק לא ביבי ועל זה לא תהיה סליחה. אני מאוד מקווה שאני
17 טועה ובמידה שאני טועה אני אדע גם להתנצל. אל תבגדו בנו".

18
19 2. למען הסר ספק, הפוסט אינו נשוא התביעה, אולם היווה את הפלטפורמה ל"התכתבות" בין
20 התובעת ובין הנתבעת, שהיא ברקע התביעה.

21
22 3. הפוסט זכה לתגובות ושיתופים רבים (כ-26 אלף תגובות נכון ליום כתיבת פסק הדין ו-471
23 שיתופים), דהיינו, זכה לחשיפה רבה בקרב הגולשים.

24
25 4. **התובעת** הגיבה על הפוסט במלים אלה:

26
27 "מקווה בשבילכם???" למה מה תעשה?? תכתוב לסמוטריץ וסער... מה
28 הבעיה שלך מבנט ושקד?? אני לא רוצה בחירות חמישיות ומבחינתי שתקום

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 ממשלה עם חוצנים, העיקר שתקום!! בחסות נתניהו מדינת ישראל ללא
 2 תקציב כבר 3 שנים. האזרחים נפגעים. מעבר לכך, לא רוצה לראות את אוסנת
 3 מארק ומאי גולן מיק[ני] זוהר ועוד כל מיני פרחים בכנסת ישראל. נמאסתם.
 4 אני ימנית, אני לא ביביסטית. האזרחים משלמים מחיר. בכבישים. בבטחון.
 5 בנגב. בטרור בנגב. חוסר משילות של עוד אחד אלק אוחנה.. נמאססתם"
 6
- 7 5. תגובתה של התובעת אף היא זכתה לתגובות רבות, וכך נוצר שרשר ארוך (למעלה מ-200
 8 תגובות, תגובות לתגובות וכיו"ב) בהמשך לתגובתה של התובעת לפוסט. התובעת המשיכה
 9 "להגיב" על תגובות לתגובתה, כך שנוצרה מעין "התכתבות" בינה ובין גולשים נוספים.
 10
- 11 6. כך, למשל, הגיבה התובעת לגולשת בשם *Ariela Segal*:
 12 "פיפייפייפיי [אמוגיים] אמלהה איזה הזויים! כת ביבי לא נרגעיםסס.
 13 פיפייפיי".
 14
- 15 לאחר שאותה גולשת (*Ariela Segal*) טענה כי בעלה של התובעת הוא יועץ של יאיר לפיד, השיבה
 16 לה התובעת: "נפגש בבית המשפט. נפלת על לשון הרע. שקר וכזב מול האשה הלא נכונה. אני
 17 אראה לך מה זה נשואה ליועץ של לפיד ובנט. התכוונתי". התובעת המשיכה לכתוב לאותה
 18 גולשת: "נפגש בבית המשפט. על השקרים העלובים שלך. וההמצאות חסרות השחר"; "נפגש
 19 בבית המשפט גברתי"; וכן "תתנצלי בבית המשפט. החוק לצידי!! להבא תלמדי לבדוק לפני
 20 שאת כותבת דברים. היד קלה על המקלדת. אה?? עכשיו אני אראה לך מי אני. אני אטרטר
 21 אותך כמו שצריך ובסוף גם תשלמי. לא רק שאת לא מוחקת את השקרים העלובים שלך. את
 22 ממשיכה באותו קו. הכל צולם והועבר לעו"ד שלי".
 23
- 24 לגולשת אחרת, בשם *ליזה ליזה רייד*, שאף היא הגיבה במסגרת אותה "תגובת", השיבה
 25 התובעת: "אל תתערבי לפניי שגם אותך אתבע".
 26
- 27 כל האמור לעיל אינו מתיימר למצות את כלל האמור במסגרת התגובות לתגובת התובעת
 28 לפוסט, אלא רק לשקף את הלך הדברים, הן של המגיבים, הן של התובעת. יצוין, כי רבים
 29 מהמגיבים לתגובת התובעת התייחסו ל"תחזיות" שחזתה התובעת, המציגה עצמה כ"עוסקת
 30 וחוקרת בתחום הטרנדולוגיה - מגמות עתידיות" (ס' 5 לתצהיר התובעת).
 31
- 32
- 33 7. לאחר מספר רב של תגובות, הגיבה גם הנתבעת:
 34
- 35 "הבעיה היחידה שלך היא נתניהו. את סוגדת לטווס ללא נוצות בנט. מנצלת
 36 את 'הבמה' כדי לקדם את היהיר בשחצן. כן אני ביביסטית גאה. אף אחד לא
 37 שאל אותך מה את רוצה או לא. את מעדיפה את המשותפת. בושה וכלימה.
 38 התגובה שלך לגבי מאי ואסנת היא תת רמה. מי ומה את??? כל פוסט שלך

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 הוא התנשאות. סוף סוף אפשר להגיב לך. אל יתהלל חוגר כמפתח. תתביישי.
 2 מה את תורמת לציבור??? מלבד הזיות שאת מוכרת??. ושוב אחזור ואומר
 3 גברת אלין אני ביביסטית גאה. תתביישי"
 4
 5 8. במענה, הגיבה התובעת (תוך צירוף תמונות עם ח"כ מאי גולן):
 6 "וואוואוואוואו
 7 וואוואוואו כפייססס...
 8 שחררת קיטור??"
 9 יופיפיי את ביביסטית גאה.. כל הכבוד.
 10 אני ימנית גאה ולא ביביסטית.. זה מה יש!!!
 11 תמסרי ד"ש למאי גולן, היא אורחת קבועה אצלי בבית.
 12 ואני אעביר ביקורות על מי שבא לי. בדיוק כמוכם!"
 13
 14 וכן:
 15 "מאי גולן אורחת קבועה אצלי בבית. מתווכחות ומעבירות ביקורת. באהבה
 16 ענקית קבלי אותה אצלי בארוחת יום שבת!!
 17 תמסרי לה דש... חחח [אמוג'י]"
 18
 19 9. התובעת המשיכה להגיב תוך תיוג הנתבעת, ולצרף תמונות שלה עם ח"כ מאי גולן. במענה,
 20 הגיבה הנתבעת:
 21
 22 "חצופה יהירה. בור ועם הארץ. אני לא אחת מהעדר שסוגד לאנשים ברמתך.
 23 סוף סוף ניתן היה לענות לך. אשה קטנה. את קורצת מאותם חומרים כמו
 24 הטווס ללא נוצות בנט. דיבורים כמו חול ואין מה לאכול. עלי ההתנשאות שלך
 25 לא עובדת. ממורמת"
 26 "ולגבי מאי. ליבי אתה. עם חברות מסוגך מי צריך אוייבים. ולגבי שאר
 27 הדברים שפמפמת מצטערת לא מובנים".
 28
 29 10. במענה השיבה התובעת לנתבעת: "וואוואו איזה עצביססס וואו וואוואו וואוואו
 30 חחחחחחחח"; ועוד: "חחחחחחחח פיפיי אגב גם מירי רגב בדרך... באה לאחל לי מזל טוב..
 31 אחרי שקיבלה ממני זר פרחים אמש ליום הולדתה 'הכלבים נובחים והשיירה עוברת'".
 32
 33 11. הנתבעת הגיבה: "את מבינה כמה את יוצאת קטנה???? ממש כבוד". ותגובת התובעת:
 34 "בנתיים את זו שיצאה קטנה ופיתה".
 35
 36 12. ההתכתבות בין השתיים המשיכה, ובין היתר, כתבה התובעת לנתבעת: "לכי לשתות מים
 37 אילנה, את נשמעת נסערת.. תרגעי קצת". הנתבעת השיבה: "אחזור ואומר, את = בנט. טווס
 38 ללא נוצות". עוד כתבה הנתבעת לגולשת אחרת: "אלין היא אשה משועממת. בורה". עוד
 39 המשיכה הנתבעת להגיב לתובעת, בגין איומיה בהגשת תביעה: "תצלמי מכל הצדדים ולא
 40 לשכוח שום דבר. ושוב אחזור ואכתוב שאת אשה הזויה ממורמת ומתנשאת. ושוב מעניין על
 41 מה?". במענה לכך הגיבה התובעת: "מצולם. תמשיכיי".

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

13. הנתבעת המשיכה וכתבה לגולשת ליוזא רייד: "סוף סוף ניתנה לי ההזדמנות לענות לה. נראה לך שאפספס? בדרך כלל היא עוצרת תגובות חיזוניות. עכשיו אני ממתינה לתביעה שלה". התובעת השיבה: "מה קרה. נהיית עדינה.. תחזרי לסורך.. אני מצלמת. אל תתעדני לי פתאום... יאללה.. תוציאי מעצמך את המיטב. ותספקי לי את הסחורה... קדימה, תני בראש".
14. הנתבעת המשיכה והגיבה: "עצה. תלמדי לכבד את האחר. את לא טובה יותר מאף אחד אחר. חטא היוהרה בלבד אותך. תופתעי אבל את לא העיפרון הכי מחודד בקלמר. אחזור ואכתוב כן אני סולדת מאנשים יהירים שכמותך. דמוקרטיה. מותר לי להגיב כרצוני. עוד עילה לתביעה???" בהצלחה". בהמשך הגיבה הנתבעת לגולשת נוספת וכתבה: "אלין היא מסוג האנשים שהשתן עלה להם לראש. צריך להעמיד אותה במקומה". והתובעת לא נותרה חייבת: "תמשיכי. את מתקדמת בקצב מעולה".

ב. כתבי הטענות

15. בכתב התביעה ציטטה התובעת חלק מתוך ההתכתבות הענפה המובאת לעיל. החלק המצוטט בכתב התביעה הובא כמקטע אחד, אף שכפי שניתן לראות מהאמור לעיל, הוא הופיע כחלק מתגובות שונות: "אשה הזויה, ממורמרת... משועממת... בורה... אלין מסוג האנשים שהשתן עלה להם לראש. צריך להעמיד אותה במקומה". עוד נטען בכתב התביעה, כי משרשור התגובות ניתן ללמוד אודות השנאה השזורה בלבה של הנתבעת, תוך שהיא מקפידה על תשובות רבות למגיבים, והכל במטרה להעצים את החשיפה, קרי, את הפגיעה בתובעת, במסגרת הפוסט שבו צפו אלפים רבים של גולשים.
16. התובעת טענה, כי מעשיה של הנתבעת מהווים עוולה על פי חוק איסור לשון הרע, וכי יש לראות בדברים חמורים במיוחד, שכן הם שמים את התובעת לבוז, ללעג ולהשפלה, ופגעו בה בכוונת מכוון, ביודעין ובחוסר תום לב גמור.
17. עוד נטען בכתב התביעה, כי מעשיה של הנתבעת מהווים עוולה של רשלנות לפי סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין וכן עוולה של הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין.
18. לעניין הנזק, ביקשה התובעת לחייב את הנתבעת בפיצוי ללא הוכחת נזק, בכפל, לפי סעיף 7(א)(ג) לחוק איסור לשון הרע, נוכח מודעותה של הנתבעת המלמדת על כוונה ברורה לפגוע בתובעת. לפי הנתען, הפרסום פגע קשות בפרנסתה של התובעת, נוכח החשיפה הרבה לה זוכה העמוד. כן ביקשה לתבוע גם נזק מיוחד (נזק נפשי, כאב וסבל) לפי החלק הכללי בפקודת הנזיקין.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

19. בכתב ההגנה טענה הנתבעת, כי במוקד כתב התביעה עומד פוסט פוליטי שפורסם ברשת הפייסבוק, בעמוד של "הצל". התובעת הגיבה על פרסום זה, ובינה ובין הנתבעת התפתח שיח בנושא. לטענת הנתבעת, התובעת לא בכדי לא הציגה תיעוד מלא של השיחה, שכן התובעת הוציאה דברים מהקשרם על מנת להציג מצג שווא בפני בית המשפט. למעשה, התובעת עודדה את הנתבעת, ומשתמשים אחרים, לתקוף אותה מילולית, על מנת שתוכל להגיש תביעה נגדם. התובעת ניסתה "למשוך את הנתבעת בלשונה". ממילא, הציטוטים המופיעים בכתב התביעה אינם מהווים לשון הרע; והם בגדר "זוטי דברים". עוד טענה הנתבעת, כי עומדת לה ההגנה של הבעת דעה ואמת דיברתי. כן נטען, כי כתב התביעה, שנוסח בצורה מטעה, מהווה תביעת השתקה שדינה להידחות.
20. אשר להגנת אמת דיברתי, טענה הנתבעת, כי הביטויים "הזויה", "משועממת", "בורה" ו"השתן עלה לה לראש" הם אמת לאמיתה, בשים לב לכך שהתובעת מציגה עצמה כ"מתקשרת" שניחנה בכוחות על-טבעיים שמסוגלת לשוחח עם מלאכים.
21. הנתבעת הוסיפה, כי היא אדם אכפתי שמעוניין לשתף את דעותיו, ומוצאת ברשת האינטרנט כר פורה לביטוי דעותיה, ואף משתתפת בדיונים שונים. לשיטת הנתבעת, התובעת מנסה להטיל מורא על כל מי שמנהל עמה ויכוח.
22. הנתבעת הדגישה, כי הצטרפה ל"שיח" לאחר שהתובעת איימה על שתי גולשות אחרות (Ariela Segal וליזה רייד) בהגשת תביעה; בשלב זה התפתח דו-שיח, כשהתובעת כינתה את הנתבעת בכינויים כגון "הזויה", "אובססיבית", "ביביסטית" ואף כתבה לה "שבי בשקט את", "הכלבים נובחים והשיירה עוברת" ואמירות מתריסות נוספות. לדברי הנתבעת, התובעת עצמה היא מחוללת הפרובוקציה, כשמטרתה הייתה לשדל את המשתמשים האחרים לתקוף אותה מילולית, במטרה לייצר עילת תביעה. התובעת יצרה מצג של בעלת אמצעים המערבת ישירות את עורכי דינה, תוך הטלת מורא.
23. הנתבעת מדגישה כי לא זו בלבד שהתובעת הביאה את הציטוטים באופן בררני, תוך השמטת חלקה של התובעת בשיח; אלא שהציטוט המובא בכתב התביעה אינו קיים כמות שהוא, שכן מדובר בחיבור של מספר משפטים שנכתבו במסגרת דו-שיח והצגתם כאילו נכתבו כמקשה אחת. כמו כן, לא ברור מה מתוך הציטוט חוסה תחת הגדרת "לשון הרע" לשיטת התובעת. לפחות חלק מהביטויים, כגון "הזויה", חוסים תחת חופש הביטוי העומד לאזרחים, במסגרת מרחב הלגיטימיות של השיח הציבורי, ואינם מתקרבים לרף הנמוך של לשון הרע. לשיטת הנתבעת, יש לנקוט משנה זהירות מיצירת אפקט מצנן שירתיע מפני התבטאויות לגיטימיות ברשת.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 24. עוד טוענת הנתבעת, כי הביטויים נשוא התביעה הופיעו במסגרת תגובות לתגובה לפוסט, אשר
2 כשלעצמן לא זכו לקבל "לייקים" או שיתופים.
3
- 4 25. הנתבעת מוסיפה, כי סכום התביעה מופרך, בעוד שלא הוכח כל נזק שהוא.
5
- 6 **ג. השתלשלות העניינים בהליך**
- 7
- 8 26. בתביעה התקיימו שתי ישיבות קדם משפט, וכן ישיבת הוכחות שבה נחקרו התובעת והנתבעת.
9 לאחר מכן, הגישו הצדדים את סיכומיהם. כמו כן, הוגשו בקשות בעניין גילוי מסמכים ומענה
10 לשאלון ובעניין מחיקת סעיפים מתצהיר הנתבעת.
11
- 12 **ד. סיכומי הצדדים**
- 13
- 14 27. התובעת טוענת בסיכומיה, כי אין מדובר באמירות המהוות חלק מהשיח הפוליטי, אלא
15 באמירות שייעודן לפגוע בתובעת, בכוונת מכוון, באופן אישי, עם כוונת זדון ברורה ("סוף סוף
16 ניתנה לי הזדמנות לענות לך, נראה לך שאפספס"). הנתבעת חזרה על דברים אלה גם בחקירתה,
17 דבר שהבהיר כי אין חרטה בלבה.
18
- 19 28. התובעת הוסיפה, כי תפקידו של בית המשפט לחנך את הציבור, וכי רק חרב הפסיקה היא
20 שתרתיע מהתבטאויות מסוג זה.
21
- 22 29. לטענת התובעת, מדובר בדוגמא מזעזעת ומטרידה, לכך שאישה שאינה מכירה את התובעת -
23 גיבורת מקלדת - מתייחסת לתובעת תוך שימוש באמירות פוגעניות, בכוונת זדון ובמתכוון,
24 בכוונה לפגוע ברגשותיה של התובעת. התובעת התריעה בפני הנתבעת מספר פעמים על כך שאם
25 לא תחדל, היא תפנה לבית המשפט, אך גם זה לא מנע ממנה להמשיך ולפגוע בתובעת, ואף
26 ציינה כי היא ממתינה לתביעה.
27
- 28 30. התובעת שבה וטוענת כי הפוסט זכה למעל 9,000 לייקים, 26,000 תגובות ו-482 שיתופים.
29
- 30 31. לדברי התובעת, מדובר בפרסומים מרושעים וזדוניים שפורסמו מתוך מטרה ברורה לפגוע בה
31 ובפרנסתה, מבלי שיש בהם אמת. דברי כזב, השפלות, פרובוקציות ואמירות פוגעניות, מבלי
32 שהתובעת יכלה להגיב ולהגן על שמה הטוב והמוניטין שעליו עמלה.
33
- 34 32. התובעת טוענת כי הנתבעת פעלה בחוסר תום לב, ואף לא הביעה כל חרטה או התנצלות, ובית
35 המשפט הוא היחיד שיכול "לחנך" במצב זה. העדר החרטה או ההתנצלות מצד הנתבעת, כך

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 לדברי התובעת, אינם עולים בקנה אחד עם ההגנות על פי דיני היושר, ניקיון הכפיים, הגנת
2 חופש הביטוי, אמת דיברתי, והגנת תום הלב.
- 3
- 4 33. התובעת טוענת, כי אין לנתבעת כל ראייה המבססת את האמירות המיוחסות לתובעת (אישה
5 הזויה, ממורמרת, בורה), ומשכך מדובר באמירות שייעודן הברור הוא לשון הרע עם כוונת זדון.
6
- 7 34. התובעת מדגישה את החשיבות של שמה הטוב ואת העובדה כי חופש הביטוי אינו בלתי מוגבל.
8
- 9 35. הנתבעת, מנגד, בסיכומיה, טוענת כי מדובר בוויכוח ברשת הפייסבוק, שאותו יצרה והלהיטה
10 התובעת עצמה, תוך שהתגרתה ופיזרה איומי תביעה לכל עבר.
11
- 12 36. הנתבעת שבה והדגישה, כי בכתב התביעה הסתירה התובעת את ההקשר המלא של הדברים,
13 ובחרה שלא לצרף את השיח המלא, ובפרט התגובות שהיא עצמה כתבה. גם את התגובות שכן
14 צירפה, ערבבה באופן ספורדי. זאת, למרות שהקשר הפרסום הוא קריטי. התנהלות זו של
15 התובעת, שבכוונת מכוון הסתירה את הקונטקסט של האמירות, מהווה חוסר תום לב.
16
- 17 37. עוד טענה הנתבעת, כי מכתב ההתראה ששלחה התובעת עמוס שקרים ומייחס לנתבעת דברים
18 שלא היו ולא נבראו. כמו כן, הציטוטים הובאו בצורה מסולפת, סלקטיבית, מרוכזת, באופן
19 שמוציא דברים מהקשרם, אף תוך שינוי המשמעות הלשונית של הדברים.
20
- 21 38. הנתבעת מדגישה, כי התובעת היא שפתחה בשיח הרעיל, בכוונת מכוון ליצור פרובוקציות, וזאת
22 בניגוד לטענתה כי ניסתה, לשווא, להתגונן מפני פגיעותיה של הנתבעת. לשיטת הנתבעת, ההפך
23 הוא הנכון, שעה שלאורך השיח התובעת עודדה את המשתתפים להמשיך והסלימה את השיח
24 באמצעות פרובוקציות, התבטאויות מתנשאות ואיומי תביעה. כך, בתשעה מקרים שונים,
25 עודדה התובעת את הנתבעת להמשיך להתבטא נגדה.
26
- 27 39. התובעת עצמה השתמשה בביטויים שתרמו להרעלת השיח: "פיפיייי", "איזה הזויים", "כת
28 ביבי לא נרגעים", "שבי בשקט", "לא רוצה לראות... כל מיני פרחים בכנסת" (כשבדיון
29 ההוכחות ניסתה לטעון כי התכוונה לפרחים (flowers) ולא לביטוי הגנאי "פרחים").
30
- 31 40. עוד מציינת הנתבעת, כי בטרם שלחה את מכתב ההתראה, מחקה התובעת תגובות שכתבה
32 בעצמה, במטרה שלא יפגעו בטיעוניה, ותוך ביצוע "מקצה שיפורים" בצילומי המסך שבחרה
33 להגיש לבית המשפט.
34

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 41. הנתבעת טוענת עוד, כי התובעת מסרה מידע שקרי בתצהיר התשובות לשאלון, כגון ביחס
2 לשאלה כיצד גילתה כי שמה הרשום של הנתבעת הוא "הלנה" ולא "אילנה"; ועוד.
3
- 4 42. הנתבעת טוענת, כי מדובר בתביעת השתקה, דבר שקיבל חיזוק בחקירתה הנגדית של התובעת:
5 "כתבתי לה: תמשיכי. רציתי לסתום לה את הפה". כפי שכתבה גם למשתתפת אחרת: "אני
6 אטרטר אותך כמו שצריך". פערי הכוחות בין הצדדים מלמדים כי מדובר בתביעת השתקה:
7 התובעת היא אדם מוכר ציבורית, כך לשיטתה, היא נוהגת להופיע בערוצי התקשורת, היא
8 בעלת אמצעים, ומנהלת עמוד פייסבוק עם כ-39 אלף עוקבים. הנתבעת, מנגד, היא אדם ללא
9 מעמד ציבורי או ממון, הסובלת מפוסט טראומה. התביעה הוגשה אף שלא קיימת עילת תביעה
10 או שהיא קלושה. הביטויים שבגינם הוגשה התביעה לא עולים כדי לשון הרע. התובעת ניסתה
11 ליצור מצג שווא של חשיפה מרובה, אולם החשיפה שאליה התייחסה היא של הפוסט המקורי,
12 ולא של התגובות. בחקירתה הגדילה לטעון כי "מבחינתי כל מי שנכנס לפוסט של הצל, קרא
13 26,000 תגובות". אלא שאף אחת מהתגובות, לא של התובעת ולא של הנתבעת, לא זכתה ליותר
14 מלייק אחד בודד (רובן זכו ל-0 לייקים). מאפיין נוסף של תביעת השתקה הוא סכום התביעה
15 המופרז (רבע מיליון ש"ח), המנותק מהנהוג בתביעות מסוג זה, והמנוגד לפסיקת בית המשפט
16 העליון בסוגיה. כמו כן, ניתן ללמוד על כך שמדובר בתביעת השתקה, גם מכך שבחרה להגיש
17 תביעה סלקטיבית, נגד הנתבעת בלבד, למרות שהותקפה במילים בוטות יותר על ידי חלק
18 מהמשתתפים האחרים בשיח.
- 19
- 20 43. בניגוד לדבריה, התובעת לא ניהלה שיח פוליטי, אלא הרעילה, בכוונת מכוון, את השיח.
21 התובעת פיתחה אובססיה בלתי מוסברת כלפי הנתבעת, דבר שנלמד מ"טנטרום" התגובות של
22 התובעת נגדה, התביעה המופרכת שהגישה רק נגדה והפוסטים שפרסמה נגדה, שבהם השוותה
23 אותה לעבריינית.
- 24
- 25 44. עוד טוענת הנתבעת, כי ביחס לכל אחת מהאמירות המיוחסות לנתבעת, עומדות לה ההגנות
26 בדבר "אמת דיברתי" והבעת דעה.
- 27
- 28 45. התובעת היא זו שיצרה את השיח, הסלימה אותו, ניהלה ויכוחים אמוציונאליים ומתגרים עם
29 משתתפים רבים, עוד לפני שהנתבעת נכנסה לשיח. התובעת עשתה שימוש בביטויים מעליבים
30 כגון "פרחים", "הזויים", "כת ביבי", "פיפי" ועוד. היא עודדה משתתפת לאיים עליה. לא פלא
31 שקיבלה תגובות חריפות ממשתתפי השיח, בהם הנתבעת. לפי הנטען, תרומת תובע לשיח רעיל
32 פוגעת בסיכוייו לטעון ללשון הרע.
- 33
34
35
36

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

ה. דיון והכרעה

ה.1. יסודות עוללת לשון הרע

46. "תרשים הזרימה" בתביעות לשון הרע הותווה זה מכבר על ידי בית המשפט העליון בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך, פ"ד סה(3) 369 (2012):

"בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע החלופות שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הביטוי נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13 לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים אם הפרסום מוגן על פי אמת המידה הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות של תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת סעיף 15, או-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

47. עוד נקבע באותו פסק דין:

"בחינת כל אחד מהשלבים לא נעשית באופן 'סטירילי' במנותק מהשלבים האחרים. יש יחסי גומלין בין השלבים השונים, והקו התוחם ביניהם איננו חד כפי שעשוי להשתמע. כך, לדוגמה, עוצמת הביטוי הפוגע, עשויה להשליך על העניין הציבורי במסגרת הגנת אמת דיברתי בסעיף 14 לחוק או בבחינת תום-הלב במסגרת סעיף 15 לחוק... ניתן לומר כי יש 'מקבילית כוחות' בין השלבים השונים – ככל שהביטוי או הפרסום הפוגע הוא עוצמתי יותר, כך יידרש יותר בשלב ההגנות הקבועות בסעיפים 14-15 לחוק, ולהיפך. נתון נוסף שיש לקחת בחשבון לתחילת מסע, הוא עוצמת האינטרס המבקש לחסות תחת חופש הביטוי. יש לבחון את סוג הביטוי במשרעת שבין הביטוי הפוליטי הראוי להגנה מירבית לבין הביטוי המסחרי הראוי להגנה פחותה... בנוסף, יש לבחון מהו הכלי ומה המסגרת של הביטוי".

48. בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ (4.3.2004) נפסק כי חוק איסור לשון הרע מהווה איזון עדין בין זכויות אדם מרכזיות במשטר דמוקרטי: זכות היסוד לשם טוב מזה וזכות היסוד לחופש הביטוי מזה. שתי זכויות יסוד אלה נגזרות מהערך החוקתי של כבוד האדם. עוד נקבע שם, כי גם ביטוי שיש בו לשון הרע הוא ביטוי החוסה תחת כנפי זכות היסוד לחופש הביטוי, אולם ההגנה שניתנת לביטוי חייבת להתחשב בערכים נוספים, ומשתנה בהתאם לנסיבות המקרה ולאופיו של הביטוי. ר' לעניין זה גם רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (30.5.2023), פס' 15 ("עניין חוזה חדש"), שם הודגש כי "נקודת האיזון שבין שני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

1 הערכים האמורים, נעה אל עבר הקוטב שבו שוכן חופש הביטוי, שעה שעסקינן בתביעות לשון
2 הרע המוגשות על-ידי אישי ציבור, בגין פרסומים המתייחסים לעשייתם הציבורית".
3
4 49. כשאנו מצוידים בכלים אלה, נעבור לבחון את הפרסומים נשוא התביעה דנן.

ה.2. מהם הביטויים שלשיטת התובעת מהווים לשון הרע

7
8 50. עוד בטרם ניכנס ל"תרשים הזרימה" המפורט לעיל, יש לבחון מהם הביטויים שלשיטת התובעת
9 מהווים לשון הרע. זה מכבר נפסק, כי "כאשר מדובר בהוצאת דיבה, המילים (או המעשה, לפי
10 העניין) מהוות את הבסיס העיקרי להקמת העילה, ובלעדיהן אין. על כן, כבר נקבע, כי התובע
11 על פי החוק אינו יכול להסתפק בטענה שהנתבע הוציא דיבתו, ועליו לציין בכתב תביעתו את
12 'פירוט המילים, בכתב או בע"פ, בהן השתמש התובע' ואשר מולידות לטענתו את עילת
13 התביעה" (רע"א 2291/12 הלפרין נ' איצקוביץ (25.6.2012)). ובהמשך, שם: "במרבית המקרים,
14 יש לדרוש שהמילים שנכתבו או נאמרו, ואשר מקימות לטענת התובע עילת תביעה לפי החוק,
15 יובאו בכתב התביעה במפורש, ומוטב בצורה של ציטוט... משכך, ככלל, אין די בהבאת אמירות
16 מסוימות מתוך הפרסום רק על מנת 'לסבר את האוזן בדוגמאות'" (כן ראה ת"א (שלי ראש"צ)
17 4946-06-11 גל גפן רמלוד בע"מ נ' גל קינן בע"מ (11.5.2014)).

18
19 51. בענייננו, התובעת בחרה להביא בכתב התביעה ציטוט חלקי, המהווה מעין "הלחם" של מספר
20 חלקי תגובות של הנתבעת, מבלי שהביאה באופן מדויק את הדברים כפי שנכתבו, ומבלי
21 שהבהירה מה מבין הדברים לשיטתה מהווה לשון הרע. איני סבורה כי כך יש לנהוג במסגרת
22 הגשת תביעה בגין פרסום לשון הרע. מן הראוי היה להביא את הציטוטים כהווייתם ולהבהיר
23 בגין אילו ביטויים מתוכם מוגשת התביעה תוך הבהרה מה מהם מהווה לשון הרע, לשיטת
24 התובעת. עצם צירוף הביטויים למקשה אחת, מבלי להביא את הציטוטים המדויקים, המלאים
25 ואת ההקשר שבו הם נאמרו, יש בו משום עיוות מסוים ואף חוסר תום לב מצד התובעת. ייתכן
26 כי די היה בכך על מנת להביא לדחיית התביעה, אולם חרף האמור, אבחן אותה גם לגופה.

27
28 52. הקטעים הממוסגרים בתוך הציטוטים שהובאו לעיל הם אלה שנכללו בכתב התביעה, ועל כן
29 אבחן את יסודות העילה אך ורק בנוגע לביטויים אלה: "הזויה. בורה. ממורמרת. מסוג
30 האנשים שהשתן עלה להם לראש".

ה.3. יסוד ה"פרסום"

31
32
33
34 53. נפתח בשאלה שאין עליה מחלוקת ממשית, והיא, אם הביטויים נשוא התביעה אכן "פורסמו".
35 בעניין זה, כבר נפסק לא פעם, כי תגובות לפוסט ברשתות חברתיות עולות כדי "פרסום". כן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 נפסק, כי חוק איסור לשון הרע חל גם על פרסומים ברשת האינטרנט (רע"א 1239/19 **שאול נ'**
2 **חברת ניידלי תקשורת בע"מ** (8.1.2020) ("עניין שאול"); רע"א 1688/18 **סרנה נ' נתניהו**
3 (15.4.2018)).
- 4
5 54. עם זאת, נפסק, כי החלת חוק איסור לשון הרע על פרסומים ברשתות החברתיות ובאינטרנט
6 צריכה להתחשב במאפיינים השונים של פרסומים אלה. "כך, יש לתת את הדעת לכך שרשתות
7 חברתיות הפכו להיות זירה מרכזית של מידע ודעות, מעין 'כיכר העיר' מודרנית" (עניין **שאול**,
8 והאסמכתאות שם). כן נפסק, כי "הזמינות והנגישות של הרשת החברתית מאפשרת לחלוק
9 מידע ולהביע דעות שונות ביתר קלות וכן להרחיב את תפוצתם של פרסומים לכלל הציבור ללא
10 השקעת משאבים של ממש, בשונה מאשר בעבר... יש בכך, כמובן, יתרונות רבים, ובהם מתן
11 האפשרות לכל אדם לממש את זכותו לחופש הביטוי ללא חסמים או התערבות שלטונית... כמו
12 כן, היעדר המגבלות על הפרסום ברשת החברתית מוביל לריבוי קולות אינהרנטי באופן שמפרה
13 את שוק הדעות ומאפשר למשתמשים להגיב במהירות על תכנים שעל-פי הנטען פוגעים בהם...
14 לצד זאת, יש להכיר גם בחסרונות מסוימים המאפיינים, למרבה הצער, את השיח ברשתות
15 החברתיות לא אחת. כך, הנגישות והזמינות של המדיה החברתית מאפשרת גם הפצה מהירה
16 ורחבה של פרסומי הסתה ושנאה, מידע כוזב ומטעה ("Fake News") או פרסומים פוגעניים
17 ומכפישים... הפלטפורמה הדיגיטלית מאפשרת גם לבצע ביתר קלות אקטים של ביוש
18 ("Shaming") בנסיבות שאינן בהכרח רצויות".
- 19
20 55. בהתחשב במאפיינים הנ"ל של פרסומים ברשתות חברתיות, הרי שהכרעה בתביעות לשון הרע
21 יש בהן משום אמירה ערכית ביחס לנקודת האיזון הנכונה בין האינטרס של חופש הביטוי, מצד
22 אחד, תוך הימנעות מיצירת אפקט מצנן המרתיע מפני התבטאות לגיטימית וחופשית, לבין
23 ההגנה על שמו הטוב של אדם (ר' גם ת"א (שלי' אשד') 8952/07-20 **פודלי רטבים מוצרי מזון**
24 **בע"מ נ' וסרמן** (15.8.2023); ת"א (שלי' חי') 33225-12-16 **סחראן נ' סליבי** (2.2.2023)).
- 25
26 56. על כן נפסק, בעיקר בהקשר של ביקורות צרכניות המובעות ברשתות חברתיות, כי יש להתחשב
27 במספר פרמטרים: כלפי מי כוון הפרסום, יכולת הנפגע להגיב לפרסום, יכולתם של אחרים
28 להגיב, חומרת הדברים המיוחסים בפרסום לנפגע, מידת החשיפה, הרושם הכללי המתקבל
29 מהתוכן ומהתגובות. "שקלול כל הפרמטרים עשוי לעתים להוביל למסקנה שלא כל עובדה
30 שאינה נכונה ולא כל מילת עלבון שהוטחה בנפגע ייחשבו כלשון הרע" (ת"א (שלי' חי') 68501-
31 12-19 **חולודניאק נ' נייברג** (16.3.2023)).
- 32
33 57. עוד יש להוסיף, כי "דברים שעלולים להיחשב כהוצאת לשון הרע אם פורסמו בדרכים
34 המסורתיות, לא ייחשבו ככאלו אם פורסמו במרחב הוירטואלי, פשוט מאחר והמשקל שנותן

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

1 הציבור לדברים שכאלו נמוך. בדומה למשקל הניתן לזה העומד על ארגז ומשמיע הגיגיו" (ת"א
2 (שלי י-ם) 18-06-55608) **יסקוב נ' לביא** (19.11.2020)).

3
4 58. הנה כי כן, אין מחלוקת כי הביטויים נשוא התביעה פורסמו, אך יש לבחון את הדברים
5 באספקלריה של תגוביות ברשת חברתית, על כל הנובע מכך, לעניין המשקל שניתן לחופש
6 הביטוי במדיה מסוג זה וכן לעניין מידת החשיפה הקיימת לתגוביות, דבר שעליו נעמוד בהמשך.

7
8 **ה.4. האם הביטויים מהווים לשון הרע**

9
10 59. כבר עתה, אפתח ואומר, כי לדידי, הביטויים נשוא התביעה אינם עולים כדין לשון הרע, במובן
11 המצדיק התערבות של בית המשפט ואיסור על שימוש בביטויים כגון דא, ובפרט כאשר אנו
12 בוחנים את הדברים באספקלריה של תגוביות ברשת הפייסבוק. כעת אנמק.

13
14 60. על פי הפסיקה, "ראשית, יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את
15 המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין
16 הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור 'בין שורותיו', כפי שמכלול
17 זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר (סעיף 3 לחוק). שנית, יש לבחון האם על פי
18 משמעות זו, מהווים הדברים 'לשון הרע' על פי סעיף 1 לחוק...". (ע"א 89/04 **נודלמן נ' שרנסקי**
19 (4.8.2008), פס' 17). דהיינו, קיומה של לשון הרע לא נבחן לפי כוונת המפרסם או לפי האופן
20 שבו הובן הפרסום על ידי האדם שאליו הוא מתייחס. על בית המשפט לבחון את המשמעות
21 שהאדם הסביר היה מייחס לפרסום (ע"א 723/74 **הוצאת עיתון הארץ נ' חברת החשמל**
22 **לישראל בע"מ** (24.2.1977)). לצורך כך, יש לבחון לא רק את המשמעות הדווקנית של המילים
23 בפרסום, ויש ליתן את הדעת גם לנסיבות חיצוניות שסובבות אותו (ע"א 6903/12 **Canwest**
24 **Global Communications Corp נ' עזור** (22.7.2015)).

25
26 61. לשון הרע מוגדרת, בסעיף 1 לחוק, כדבר שפרסומו עלול " (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או
27 לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
28 המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם משרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח
29 ידוע או במקצועו; (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו
30 המינית או מוגבלותו". החלופה הראשונה היא "חלופת סל" ושלוש החלופות הנוספות
31 מתייחסות לפגיעות קונקרטיות יותר (ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications**
32 **Corp נ' עזור** (22.7.2015), פס' 15).

33
34 62. עוד יש להוסיף, כי הן הבעת עמדה והן קביעה עובדתית עשויות להיחשב "לשון הרע", כהגדרתו
35 בסעיף 1 לחוק, "ואולם, על הספקטרום שבין הביטויים המהווים לשון הרע, לבין אלו שאינם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 כאלה, בריר כי פרסומים שיאופיינו כהבעת עמדה, ככלל, יהיו קרובים יותר לקוטב השני מאשר
2 לזה הראשון" (עניין חוזה חדש, פס' 19). אקצר ואומר, כי בעיני, הדברים שכתבה הנתבעת על
3 התובעת, ואשר הובאו בכתב התביעה, כאשר הם נבחנים במשקפי "האדם הסביר", מהווים
4 בבירור הבעת דעה של הנתבעת אודות התובעת, ולא משום קביעת עובדה.
5
6 63. כך גם העידה הנתבעת עצמה ביחס לשימוש במילה "בורה", בחקירתה הנגדית: "בורה
7 התכוונתי, ראיתי את התגובות שלה בפייסבוק וזה נראה לי כמו אישה בורה. כן, ככה אני ראיתי
8 את זה" (עמ' 11 ש' 30-31). ובהמשך: "בעיני התגובות שלה היו של בורה. אין לי מידע על
9 ההשכלה שלה, רק ראיתי השתלשלות" (עמ' 11 ש' 33-34).
- 10
11 64. מסקנה זו נלמדת גם מהשימוש בביטוי "מסוג האנשים שהשתן עלה להם לראש", המבטא את
12 עמדתה של הנתבעת על התובעת כיהירה ומתנשאת. כך העידה גם הנתבעת עצמה בחקירתה
13 הנגדית: "בעני אלין אישה מתנשאת, רברבנית. נדהמת, אישה בת גילה לרדת לרמה כזאת
14 ולשבת ולכתוב לי, 'אני נפגשת עם מאי גולן, אני נפגשת עם מירי רגב' כל זה הוביל אותי לחשוב
15 שהיא אישה כזו" (עמ' 12 ש' 25-26).
- 16
17 65. המסקנה מתחזקת גם מההקשר הכללי של השיח שבו נאמרו הדברים, שיח של התנצחות בין
18 התובעת ובין הנתבעת, כעולה מן האמור לעיל. התכתובת בין התובעת ובין הנתבעת הייתה
19 רוויה עקיצות הדדיות ("כת ביבי", "ביביסטית גאה", "בנט הטווס" ועוד).
- 20
21 66. בהקשר זה, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהתובעת עצמה הייתה חלק מאותו שיח בוטה, לעגני,
22 ואף פוגעני, לרבות שימוש בביטויים: "הזויים"; "כת ביבי לא נרגעים"; "פיפיי"; "אני אראה
23 לך מה זה"; "על השקרים העלובים שלך"; "אני אטרטר אותך כמו שצריך"; "את זו שיצאה
24 קטנה ופיתה", ועוד.
- 25
26 67. העובדה שהתובעת עצמה נקטה לשון פוגענית ולעגנית מלמדת על הלך הרוח ועל ההקשר שבו
27 נאמרו הדברים נשוא התביעה. כפי שנפסק, כאשר מדובר באמירות פוגעניות שנאמרו בלהט
28 הרגע, בכעס, או תוך חילופי עלבונות, בית המשפט ייטה שלא לראות בדברים משום לשון הרע
29 המקימה עילת תביעה (רע"א 10520/02 בן גביר נ' דנקנר (12.11.2006), פס' 26).
- 30
31 68. על כן, תוכן הפרסום כמו גם הקשרו מטים אל המסקנה שלפיה אדם מן היישוב, היה מבין
32 שהנתבעת מבקשת להביע עמדה שלילית על התובעת, באמצעות דימויים וביטויים הגולשים אל
33 עבר מחוזות ה"קללה", מתוך רצון ליצור קונוטציה שלילית, הא ותו לא.
- 34
35 69. יש להוסיף, כי התובעת מציגה עצמה כ"יועצת עסקית לידוענים ואנשי ציבור רבים", וכמי
36 שמופיעה באמצעי התקשורת ומנהלת עמוד פייסבוק שלו עשרות אלפי עוקבים. בפסיקה נקבע,

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 שככל שמדובר באדם שחשיפתו בתקשורת גבוהה יותר, כך יש לצפות כי יובעו כלפיו דעות
2 שונות, לרבות דעות שליליות.
3
- 4 70. עוד אדגיש, כי הביטויים עצמם - "הזויה", "משועממת", "בורה", ו"מסוג האנשים שהשתן עלה
5 להם לראש" - בפרט בהקשר של השיח בכללותו, **ספק אם הם חריפים דיים כדי לראות בהם**
6 **משום לשון הרע**. אין מדובר אלא בחיווי דעה של הנתבעת על התובעת, המציגה עצמה
7 כמתקשרת וכמי שהשתלחה במי שהגיב לתגובתה על גבי הפוסט של "הצל". אין בדברים משום
8 ציון עובדה, אלא משום הבעת דעה ערכית, הא ותו לא.
9
- 10 71. כך נפסק, למשל, גם בהקשר של הביטוי "מטומטם", כי הוא אינו נתפס בעיני האדם הסביר
11 כביטוי שפרסומו עלול להשפיל או ללעוג או לבזות אדם או לפגוע במשרתו. מדובר בדברים שהם
12 במדרג הנמוך של הקללות, שאינם מהווים לשון הרע (ראו: ת"א (שלי-ים) 2286/03 **בוטח נ'**
13 **עו"ד גבל** (30.1.2005)). כן נפסק, כי "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים
14 במדינה" (עניין **בן גביר**).
15
- 16 72. כאמור לעיל, גם הבעת עמדה עלולה לעלות כדי "לשון הרע", אולם עצם סיווג הפרסום כדעה
17 יש בו כדי להקהות את פוטנציאל הפגיעה (עניין **חווה חדש**, פס' 33). עוד נקבע **שם**, כי "דברים
18 אלה מקבלים משנה תוקף בהתייחס להבעות דעה הנשמעות בלב-ליבו של הוויכוח הפוליטי".
19
- 20 73. לדעתי, הפרסום המיוחס לנתבעת, קרי, הביטויים "הזויה", "בורה", "משועממת" ו"מסוג
21 האנשים שהשתן עלה להם לראש", כשהם נכתבו על ידי הנתבעת ביחס לתובעת, ובפרט בהקשר
22 של התגובות שבו הם נכתבו, אינם ממלאים אחר התנאי שלפיו "אדם שנחשף לפרסום היה עשוי
23 לשנות את דעתו על התובעת" (שם, פס' 34).
24
- 25 74. מסקנתי היא אפוא, כי הביטויים נשוא כתב התביעה, **אינם עולים כלל כדי לשון הרע**, בין משום
26 שמדובר בהבעת דעה, בין משום שמדובר בחילופי גידופים שנאמרו בשעת כעס, ובין משום
27 שמדובר בביטויים שהם ברף הנמוך של הקללות.
28
- 29 75. משעה שהגעתי למסקנה כי לא מדובר כלל בביטויים העולים כדי לשון הרע, הרי שאין צורך
30 להמשיך הלאה במורד תרשים הזרימה, דהיינו, לבחון אם מדובר בפרסום שהוא "חסין" או
31 נהנה מאחת מהגנות החוק.
32
- 33 ה.5. הגנת זוטי דברים
- 34
- 35 76. מכוח סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, חלה על עוולה אזרחית של פרסום לשון הרע, גם הוראת
36 סעיף 4 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], שעניינה ב'מעשה של מה בכך', ולפיה - "לא יראו כעוולה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

- 1 מעשה, שאילו היה חוזר ונשנה לא היה בו כדי ליצור תביעה לזכות נוגדת, ואדם בר-דעת ומוג
2 כרגיל לא היה בא בנסיבות הנתונות בתלונה על כך" (ת"א (שלי י-ם) 6989/03 וינוגרד נ' אברהמי
3 ((15.12.2003)).
4
5 77. מכוחה של הגנה זו, נקבע למשל, כי הביטויים "פסיכופט", "מנוול" ו"נוכל" שנאמרו מתוך כעס,
6 חוסים תחת הגנת זוטי דברים (ת"א (שלי נת') 6685/02 דוידוביץ נ' שנקר (16.8.2004)). בדומה,
7 בעל"א 4444/99 הועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בירושלים נ' עו"ד יורם וינוגרד, פ"ד נה(5)
8 908 (2001), נקבע כי הביטויים "שמנדיק" ו"נוד" חוסים תחת הגנת זוטי דברים.
9
10 78. אכן, לא כל פרסום "לשון הרע" אמור למצוא דרכו אל בית המשפט. השאלה היא אם האדם
11 הסביר היה מביא את אותה "פגיעה" בזכות בשערי בית המשפט, או מבליג.
12
13 79. בנסיבות עניינינו, בשים לב למדרג הנמוך של הביטויים שבהם עשתה הנתבעת שימוש, סבורני
14 כי חלה הגנת זוטי דברים, וזאת בפרט בשים לב לכמה נסיבות רלוונטיות בעניינינו:
15
16 79.1. ראשית, האופן שבו החלה התובעת עצמה להתבטא במסגרת התגובות לפוסט,
17 התבטאויות לעגניות, בוטות ותוקפניות;
18
19 79.2. שנית, העובדה שמדובר בהתבטאויות שנעשו במסגרת תגובות לתגובות לפוסט, דהיינו,
20 מידת החשיפה שלהן היא מינורית באופן יחסי. אמנם, התובעת ניסתה לטעון (גם
21 בחקירתה הנגדית, ר' עמ' 6 ש' 35) כי הפוסט זכה לחשיפה רבה, כנלמד ממספר
22 החיבובים, שיתופים ותגובות. עם זאת, לא ניתן בהכרח ללמוד ממספר החיבובים
23 והשיתופים של הפוסט עצמו, על מידת החשיפה של התגובות, בפרט בשים לב למספר
24 הרב של התגובות. יש להניח כי מעטים הגולשים אשר נחשפו לתגובות של הנתבעת
25 מתוך מאות התגובות לאותו פוסט.
26
27 79.3. שלישית, מידת החומרה של הביטויים עצמם, היא ברף הנמוך, אשר ספק בעיניי אם
28 הייתה הצדקה לפנות בגינם לבית המשפט.
29
30 ה.6. תפקיד בית המשפט כמחנך
31
32 80. לפני סיום, אתייחס בקצרה גם לטענת התובעת השזורה בסיכומיה, לפיה רק חיוב הנתבעת
33 בפיצוי "יחנך" את ציבור המשתמשים בפייסבוק שלא להתבטא בביטויים המהווים לשון הרע.
34

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 13442-11-21 שלמה נ' גבעתי

1 81. ראשית, סבורני כי דברים אלה כשבאים מפיה של התובעת דווקא, הם מעט אירוניים, בשים לב
 2 להתבטאויותיה כלפי גולשים אחרים במסגרת אותו שרשור ממש.
 3
 4 82. שנית, אין ספק כי רצוי וראוי שרמת השיח הציבורי ברשתות החברתיות ובתקשורת בכלל תהיה
 5 מכבדת ומכובדת יותר. עם זאת, נפסק לא אחת, כי "בית המשפט נוהג זהירות יתירה מפני
 6 הכתבת סטנדרטים של טעם טוב..." וכי "אין בית המשפט יכול לכפות טעמו והגיונו הוא על
 7 המפרסם, אלא עליו להותיר מקום להבעות דעה תקיפות" (ע"א 9462/04 מורדוב נ' ידיעות
 8 אחרונות בע"מ, פ"ד ס(4) 13 (2005), עמ' 33; ר' גם ע"א 7380/06 חטר ישי נ' גילת (2.3.2011)).
 9 וכן: "עיסוק זה בצורתם של ביטויים ובדרכי התנסחות - חורג מתפקידו של בית המשפט, ואף
 10 לא עברו נתקן חוק איסור לשון הרע" (עניין חוזה חדש, פס' 42). הנה כי כן, תוכן הפרסום נשוא
 11 ענייננו הוא שאלה של טעם טוב ולא שאלה של השמצה.

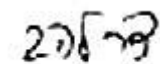
12
13 1. סוף דבר

14
15 83. סופם של דברים, ראיתי לנכון לדחות את התביעה, מאחר שלא מצאתי כי מדובר בפרסום
 16 העולה כדי לשון הרע. לתובעת הוצע, לאורך שלבי ההליך, לסגת מן התביעה, והיא בחרה שלא
 17 לעשות כן. גם אם זו זכותה, הרי שיש מקום לבטא את העובדה שנוהל הליך סרק בפסיקת
 18 הוצאות. לא למותר לציין, כי התובעת ההינה לתבוע כפל פיצוי, וזאת מבלי שהוכח כי נגרם לה
 19 נזק כלשהו (ר' בעניין זה ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (4.8.2008); וכן ת"א (שלי ת"א) 26404-
 20 01-21 האיגוד הישראלי לעיתונות תקופתית נ' ארגון העיתונאים בישראל (3.7.2021)).
 21 בנסיבות אלה, לדעתי, יש מקום לפסוק הוצאות על הצד הגבוה. בצד האמור, יש להביא בחשבון
 22 כי לאורך מירב ההליך לא הייתה הנתבעת מיוצגת.
 23
 24 לפיכך, ראיתי לחייב את התובעת בהוצאות הנתבעת בגין ניהול ההליך בסך של 12,000 ש"ח.

25
26 זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

27 המזכירות תסגור את התיק.

28
29 ניתן היום, י"ז סיוון תשפ"ד, 23 יוני 2024, בהעדר הצדדים.
30

31
32
דר להב, שופטת